

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

1

בפני כב' השופטת נורית רביב

תובעים

1. פאינה בולגר
2. רימה בולגר
ע"י ב"כ עו"ד שי חיימוב

נגד

נתבע

בנק לאומי למשכנתאות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד שניצר

2

3

פסק דין

4

1. ביולי 2002 נטלו פאינה ודימיטרי בולגר מהבנק הנתבע (להלן: "הבנק"), הלוואת משכנתא בסכום של 743,000 ₪ לשם רכישת דירת מגורים ברחוב ירקוניים 4 בפתח תקווה. הדירה נרכשה ישירות מהקבלן כשמחיר הרכישה הוא 848,000 ₪.

בשנת 2003 חלה דימיטרי בולגר במחלה קשה וב-15.5.2004 נפטר כשהוא בן 44 שנה. התובעות הן אלמנתו שנטלה את ההלוואה מהבנק ביחד עמו, ובתו - שתיהן היורשות על פי דין של המנוח.

בני הזוג בולגר עלו לארץ בשנת 1990 והוכרו כזכאים לסיוע בדיוור במסגרת תכניות הסיוע של משרד השיכון. מכוח זכאות זו, סכום של 148,700 ₪ מסכום ההלוואה מומן מכספי האוצר כש-40,700 ₪ מסכום זה הוא מענק מותנה.

בד בבד עם החתימה על מסמכי ההלוואה, חתם המנוח על בקשת הצטרפות לביטוח חיים קבוצתי שהוצע על ידי הבנק. סכום הביטוח במסגרת זו מוגבל לסכום של \$120,000 ולעת נטילת ההלוואה היה ערכו 600,000 ₪ בלבד. כתוצאה ממגבלה זו, וכן מאחר שסכום המענק המותנה אינו כלול בין סכומי ההלוואה שלהבטחתם נעשה ביטוח חיים - סכום של 143,000 ₪ מקרן ההלוואה, לא הובטח באמצעות ביטוח החיים שנערך עבור המנוח.

עתה טוענות התובעות כי בעטיו של הבנק נגרם להן נזק בגובה הסכום שלא נפרע על ידי חברת הביטוח והן מבקשות לחייב את הבנק לפצות אותן בסכום של 150,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית בגובה ריבית הפיגורים שבה חויבה ההלוואה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

- 1 עוד באשר לעובדות –
- 2 לעת פטירת המנוח במאי 2004, כבר נצבר בחשבון ההלוואה חוב פיגורים בסכום של
- 3 86,675 ₪. התובעת 1 (להלן: "התובעת"), הסבירה שבעלה המנוח נאלץ להפסיק את
- 4 עבודתו כדי להתמסר למאבק במחלה ולא היה לאל ידם לשלם את החוזרים בגין
- 5 ההלוואה. לדברי מר יקיר וייס שהעיד לבנק, סכום החוזר החודשי בגין ההלוואה עמד
- 6 במועד הפטירה על כ-4,906 ₪ - למעלה ממחצית שכרו החודשי של המנוח כפי שעולה
- 7 ממוצג נ/2, וזה כשהמנוח הוא מפרנס יחיד במשפחה. החוזר החודשי בגין ההלוואה
- 8 היווה מן הסתם נטל כבד על בני הזוג בולגר, משום שהם ביקשו וקיבלו את הסכמת הבנק
- 9 לדחייה בת 6 חודשים בתחילת בתשלומים לסילוק החלק מההלוואה שניתן מכספי הבנק
- 10 (נ/4).
- 11 אשר לתובעת שמתקיימת מקצבת נכות בסכום של 2,200 ₪ מהביטוח הלאומי – היא
- 12 הוכרה כנכה בשיעור של 75% כבר בשנת 2000, ובשל מצב בריאותה אף לא צורפה לביטוח
- 13 הקבוצתי שנערך באמצעות הבנק, כשנתיים לאחר מכן.
- 14 בדצמבר 2004 שילמה חברת הביטוח לבנק לסילוק חבותה על פי פוליסת ביטוח החיים של
- 15 המנוח, סכום של 656,254 ₪. אין נתונים לאותו תאריך ביחס ליתרה הבלתי מסולקת של
- 16 ההלוואה, אך למועד פטירת המנוח כמחצית השנה קודם לכן, היתרה לסילוק, כולל חוב
- 17 הפיגורים, עמדה על 882,645.47 ₪.
- 18 3. הבנק מסתבר, לא המתין עד שבני הזוג בולגר יצברו חוב פיגורים משמעותי, וכבר ב-
- 19 28.5.2003, כשחוב הפיגורים עמד על 6,996 ₪ בלבד, הגיש נגד בני הזוג בולגר תביעה
- 20 בסדר דין מקוצר. בני הזוג בולגר שכבר היו טרודים במחלת המנוח, לא ביקשו רשות
- 21 להתגונן והבנק קיבל פסק דין לטובתו בגין הסכום האמור. נראה שהבנק העריך כבר אז
- 22 שהלווים לא יוכלו לעמוד בהחזר החודשי שעמד כאמור על סכום גבוה למדי, וביקש
- 23 להכשיר את הקרקע לצעד דרסטי יותר. ואכן, בדצמבר 2003 הוגשה על ידי הבנק בקשה
- 24 למימוש המשכון בגין חוב פיגורים של 33,404 ₪, אך מכל לשכות ההוצאה לפועל בארץ,
- 25 בחר הבנק להגיש את בקשת המימוש בלשכת ההוצאה לפועל באילת, וזה כשמדובר
- 26 במשכון על זכויות בדירה שנמצאת בעיר פתח-תקוה, ובהלוואה שהועמדה ללווים בסניף
- 27 הבנק ברמת גן.
- 28
- 29 מיד לאחר שהוגשה הבקשה האמורה פנה הבנק לראש ההוצאה לפועל באילת "בבקשה
- 30 **דחופה למתן צו פינוי**" נגד התובעת. ואולם, ההליכים בתיק ההוצאה לפועל עוכבו
- 31 בעקבות פניית התובעת לוועדה הבינמשרדית של משרד השיכון והאוצר בנובמבר 2004,
- 32 וזו החליטה במרץ 2005: "**הבקשה להקלה בהחזרים נדחית לאור העובדה כי מדובר**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

1 ביחידה המתגוררת בדירת 4 חד'. מאשרים פריסת חוה"פ ל-24 תשלומים באמצעות
2 הגדלת הו"ק. באפשרותה למכור הדירה ולרכוש קטנה יותר. בפער המימון תוכל לסלק
3 חלק מההלוואה ובכך להקטין את ההחזר החודשי" (נספח יג' לתצהירי הבנק).
4 הוועדה החליטה אם כן, לפרוס את החוב שבפיגור לשנתיים בלבד, כשהנימוק לסירובה
5 לבוא לקראת התובעת מעבר לכך הוא, שיש באפשרותה לרכוש דירה חלופית זולה מזו
6 הנוכחית. אך הוועדה, כפי שעולה מהחלטתה, לא ציפתה מהתובעת לסלק את מלוא החוב
7 לבנק מהתמורה ממכירת הדירה, שהרי מדובר בהחלטתה בסילוק חלק מההלוואה
8 ובהקטנת סכום ההחזר החודשי.
9 במרץ 2005, בישר הבנק לתובעת על דבר החלטת הוועדה, ודרש את ביצועה תוך 35 יום –
10 דרישה שהיא לכל הפחות בלתי מובנת. כיצד בדיוק יכלה התובעת לבצע את החלטת
11 הוועדה תוך 35 יום ?
12
13 התובעת מכל מקום, החלה במאי 2005 לשלם לבנק סכומים על חשבון החוב – כך עולה
14 מהחלטת ראש ההוצאה לפועל מיום 22.3.2006 ב-בש"א 159734/06 - אך בינואר 2006
15 פנה הבנק לבקש את החייאת הליכים בתיק ההוצל"פ שנפתח באילת (סומנה נ/3 יב'),
16 וחודש לאחר מכן הוגשה תובענה זו.
17 בבקשה להחייאת הליכים טען כונס הנכסים בין היתר ש"החייבים לא משלמים דבר ע"ח
18 חוב הפיגורים ואף אינם משלמים את התשלומים השוטפים של ההלוואה" ועוד נטען
19 שם ש"הוועדה הבינמשרדית הסכימה לפרוס את יתרת החוב לבנק ל-24 תשלומים בלבד
20 לאור גודל הדירה ולאור יכולת החייבים לעבור לדירה קטנה יותר ובהפרש יוכלו לכסות
21 את החוב לבנק". ראינו שהצגת דברים זו אינה מדויקת.
22
23 לפי דו"ח מצב חשבון לתאריך 22.1.06 שצורף לבקשה להחייאת הליכים, היתרה לסילוק
24 עמדה אז על 215,054.69 ₪ כשיתרה זו כוללת חוב פיגורים בסך של 20,133.75 ₪. עוד
25 ראוי לציין – בסכום היתרה לסילוק כלול גם החלק מהלוואת המשכנתא שמהווה מענק
26 מותנה ואשר "בימים כתיקונם" לא נכלל בהחזרים השוטפים בגין ההלוואה, זאת מאחר
27 שכשהבנק פונה להליכי מימוש סכום המענק המותנה נחשב לחוב "רגיל" והבנק דורש את
28 החזרתו (עדות יקיר וייס פרוטוקול מ-18.11.2008, עמ' 6).
29
30
31
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

1 4. הטענות העיקריות של התובעות הן :
2 לפי האישור שהונפק על ידי הבנק בעת החתימה על הסכם ההלוואה, הלווה המנוח היה
3 מבוטח על מלוא סכום ההלוואה או למצער היה רשאי להבין שכך הוא הדבר ;
4 הבנק לקח על עצמו תפקיד של סוכן ביטוח אך התרשל במילוי בכך שערך למנוח ביטוח
5 חיים רק על חלק מסכום ההלוואה וגרם בזה לתובעת נזק בגובה ההפרש שבין סכום
6 ההלוואה לבין החלק ממנו שלא בוטח ; לא זו אף זו, הבנק ידע שהמנוח הוא מפרנס יחיד
7 ושאלם יקרה מקרה ביטוח לא יהיה לאל ידה של התובעת לעמוד בנטל ההחזרים בגין
8 ההלוואה, ולא יהיה מנוס ממכירת הדירה ;
9 לא רק שהבנק התעלם מחובות הנאמנות והזהירות כלפי התובעת, הוא אף כיוון את צעדיו
10 באופן שיקשה עליה להתגונן בכך שפתח את תיק ההוצאה לפועל דווקא באילת ;
11 בפועל לא נגרם לבנק כל נזק כספי הואיל והוא קיבל מחברת הביטוח סכום גבוה בכ-
12 70,000 ₪ מהסכום שהיה דרוש לסילוק החלק מההלוואה שמומן מכספיו. הבנק דאג
13 לבטח רק את כספו בניגוד לחובתו כלפי האוצר לבטח את כספי הסיוע וכבר מטעם זה
14 עליו להעביר למדינה על חשבונו את הסכום שמומן על ידה.
15

16 5. הבנק משיב על הטענות הללו :
17 הבנק לא התרשל בכך שלא דאג לכך שהמנוח יבוטח בביטוח חיים על מלוא סכום
18 ההלוואה, משום שאין על הבנק כל חובה לדאוג לכך שביטוח כזה יערך ;
19 על פי ההלכה הפסוקה (ע"א 8905/96 **בנק דיסקונט למשכנתאות בע"מ נ' אורה רוזנברג**
20 **ואח'**, ניתן ביום 3.6.1998) הבנק גם אינו חייב להסביר ללווה את המשמעות של אי עשיית
21 ביטוח חיים להבטחת הלוואה ;
22 ביטוח החיים משמש בטוחה נוספת עבור הבנק שהרי הבנק הוא המוטב, והבנק רשאי
23 לוותר על הבטוחה הזו כולה או חלקה ;
24 ההגבלה על סכום הביטוח ל-120,000 \$ הייתה ידועה ללווים, ומכל מקום הבנק עשה כל
25 שיש לאל ידו כדי להביא את דבר המגבלה לידיעת הלווים וזה למרות שאין על הבנק כל
26 חובת גילוי בהקשר זה ;
27 הלווים הם שנטלו על עצמם את הסיכון שבאי עריכת ביטוח משלים ;
28 לא נכון שהבנק קיבל מעבר למגיע לו לצורך כיסוי סכום ההלוואה שמומן מאמצעיו, ובכל
29 מקרה, מדובר בהרחבת חזית אסורה.
30
31
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

6. השאלה אם מחובתו של הבנק לבטח לווים שהלוואת המשכנתא שלהם ממומנת כולה או חלקה מכספי סיוע של המדינה, ומהו היקף החובה הזו – לא לובנה די צורכה בהליך זה, ובעצם גם אינה עולה מכתב התביעה. ואולם, אין ספק שיש יותר מממש בטענה אחרת של התובעת והיא, שהפעילות של הבנק כמשווק פוליסות לביטוח חיים קבוצתי ללוויי - הינה פעילות קרובה לזו של סוכן ביטוח, ובכובעו זה שומה היה על הבנק להביא בחשבון את האינטרס של הלווה גם בלי קשר לחובה המוטלת עליו ממילא כבנקאי כלפי לקוחו. מטעם זה בין היתר, הטענה של הבנק שביטוח החיים של הלווה הוא אך בטוחה נוספת עבור הבנק וככזו רשאי הבנק לוותר עליה כולה או חלקה – היא טענה שקשה לקבלה. ללווה אינטרס לגיטימי משלו בכך שיערך לו ביטוח חיים ובסכום שאינו נופל מסכום ההלוואה כל עוד גילו ומצב בריאותו מאפשרים זאת, והבנק המלווה עלול במידה זו או אחרת לשאת באחריות לכך שללקוח נעשה באמצעותו ביטוח חיים שאינו הולם את צרכיו. גם קשה ליישב טענה זו של הבנק, עם הנוסח הקטגורי שבו נקט בחוזה ההלוואה: **"הלווה מתחייב בזה לבטח את חייו בביטוח חיים בסכום שלא יפחת מיתרת סכום ההלוואה כפי שתהיה מפעם לפעם לפי חישובי הבנק כמשתקף בספריו"** (סעיף (ב)(1) לחוזה ההלוואה). נכון שהכתוב מטיל את חובת הביטוח, ובמלוא סכום ההלוואה, על הלווה, אך החובה הזו אינה מותנית בדרישה מוקדמת של הבנק, והקורא אינו יכול לנחש שלווה אשר מצטרף באמצעות הבנק לביטוח חיים קבוצתי, למרות שסכום ההלוואה שהוא נוטל עולה על סכום הביטוח המרבי אשר מוצע במסגרת זו – חב למעשה בחובת ביטוח רק עד לתקרה של \$120,000, והלכה למעשה פטור מהשלמת הביטוח עד לגובה סכום ההלוואה, משום שהבנק אינו דורש ביטוח משלים מלוויי.

7. אלא שהבנק טוען, שבני הזוג בולגר, הועמדו על העובדה שהביטוח שנערך למנוח הוא ביטוח חלקי בכל דרך אפשרית, כך שלא ניתן לייחס לו כל אחריות לנזקה של התובעת, אפילו אין מקבלים את הגישה, שמה שקשור לביטוח חיים, גם חובת הגילוי אינה חלה עליו.

ואכן, המנוח היה אדם צעיר למדי בעת שבני הזוג נטלו את ההלוואה; אפשר שהסיכון הטמון בהסתפקות בביטוח קבוצתי עם מגבלה על סכום הביטוח לא נראה לו מצדיק את העלויות של ביטוח משלים, ואין כל אינדיקציה לכך שהוא לא היה מודע למגבלת סכום הביטוח, משום שבמרבית המסמכים שנחתמו בקשר עם ההלוואה, המגבלה על סכום הביטוח מוזכרת במפורש.

כך בתדריך ללוויים עליו חתומים הן המנוח והן התובעת – שם גם מובהר שהלווה רשאי להשיג לעצמו ביטוח חיים אצל מבטח "חיצוני" שלא באמצעות הבנק (נספח ח' לתצהירי הבנק); בבקשת הצטרפות לביטוח חיים – שם, בנוסף להתייחסות למגבלה של \$120,000,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

- 1 מצויין כי סכום ההלוואה הוא 743,000 ₪, וכי "סכום ההלוואה המקורי לצורכי ביטוח
2 (בש"ח)" הוא 600,000 ₪ (נספח ו' לתצהירי הבנק). ולבסוף, בטופס "מצב ביטוחים בעת
3 ביצוע ההלוואה" צוין שנתובעת לא נעשה כל ביטוח חיים בשל מצב בריאותה, ואילו לגבי
4 המנוח צוין: "הביטוח נעשה בחלקו באמצעות הבנק (עקב הגבלת סכום הביטוח המירבי
5 ל-\$120,000 או במונחו השקלי לפי המקרה, כיון שסכום ההלוואה גדול יותר). הודע
6 ללווים שאם ברצונם שלכל סכום ההלוואה יהיה כיסוי ביטוחי, עליהם לעשות ביטוח
7 משלים אצל חברת ביטוח חיצונית לגבי יתרת ההלוואה הבלתי מבוטחת".
- 8 8. ב"כ התובעת טוען כאמור שהמנוח הבין או למצער יכול היה להבין מ"אישור הצטרפות
9 לביטוח חיים עבור לווים וערבים" שהונפק על ידי הבנק, שהוא בוטח בביטוח חיים ביחס
10 לכל סכום ההלוואה משום שבסעיף ג. תחת הכותרת "סכום הביטוח" נאמר: "סכום
11 הביטוח ללווה-מבוטח הינו סכום השווה ליתרת סכום ההלוואה המקורי לצורכי ביטוח,
12 שטרם הגיע זמן פירעונה ליום הפטירה...". אך מילים אלה מכוונות, כפי שראינו,
13 לסכום של 600,000 ₪, שהוא סכום הביטוח לפי טופס ההצטרפות, אם כי אין ספק שרק
14 בקריאה זהירה וקפדנית של בקשת ההצטרפות, במשולב עם אישור ההצטרפות, ניתן
15 "לעלות" על כך שבאישור האמור נעשה שימוש בביטוי שמופיע בבקשת ההצטרפות, ואשר
16 מתייחס לסכום הביטוח במובחן מסכום ההלוואה שהוא גבוה יותר.
17
- 18 אלא שכאמור, ההבהרה בטופס מצב ביטוחים, שהוא מסמך קצר אשר ייוחד לנושא
19 הביטוח – ברורה למדי, והגב' אירינה פיאלקו שטיפלה בבני הזוג בולגר, העידה שהיא
20 מסרה עותק מטופס זה ללווים; אין טענה שהמנוח שהיה זה שטיפל מול הבנק בכל
21 הקשור בהלוואה התקשה בעברית – משפחת בולגר עלתה לארץ כ-12 שנים לפני שנטלו
22 את ההלוואה - ובכל מקרה, הבנק טען, שבהתאם לנהלים ניתנו ללווים הסברים ממצים
23 ביחס לכל הנושאים הקשורים בהלוואה ובכלל זה בנושא ביטוח החיים.
- 24 9. אומנם הגב' פיאלקו, מאשרת בעדותה שזיכרונה ביחס לנסיבות נטילת ההלוואה מצומצם
25 למרות שבני הזוג עצמם זכורים לה, אך היא העידה על עצמה שהיא פקידת משכנתאות
26 מנוסה ומקיימת את נהלי הבנק ככתבם וכלשונם, כך שגם העובדה שסכום הביטוח נמוך
27 מסכום ההלוואה הובהרה ללווים, כפי שמתחייב מהנהלים. עוד העידה ששפת האם שלה
28 רוסית, ושהסברים לבני הזוג בולגר ניתנו על ידה בשפה זו.
29 עם זאת, הגב' פיאלקו גם אמרה בחקירתה "אני הייתי בבנק ושוחחתי עם דימטרי. עברו
30 6 שנים. אני עזרתי להם והיה לי מאד קשה עם מה שקרה להם... הוא היה בחור מאד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

- 1 יפה וחכם" (פרוטוקול מ-29.5.2008, עמ' 23), ובזה היא בעצם מאשרת שמי שעמד מולה
2 והיה בר שיחה בענייני ההלוואה היה המנוח – מה שתואם גם את גרסת התובעת.
3 האחרונה העידה שהיא סמכה בכל על בעלה והניחה לו להסדיר לבד את כל מה שקשור
4 בהלוואה. היא מתארת בעדותה כיום מצב נפשי דכאוני שבו הייתה שרויה עוד משנת 2000
5 ואשר מנע או סיכל כל מעורבות מצדה בעניין ההלוואה, להוציא חתימה אוטומטית על
6 המסמכים הדרושים וכפי שהתבטאה: "היה לי מסך בראש" (פרוטוקול מ-29.5.2008, עמ'
7 11). התובעת דיווחה לבנק על נכותה: "אני נתתי לבנק טופס של המל"ל שאני נכה
8 75%", אך נראה שלבנק דווח רק על מחלות פיסיות להבדיל מבעיות רפואיות אחרות
9 שבגינן בין היתר נפגע זיכרונה.
- 10 10. השאלה עתה היא אם עמידה בחובת הגילוי משחררת את הבנק מכל אחריות כלפי
11 הלווה שניזוק בשל העובדה שהביטוח שנעשה הוא ביטוח חלקי. נראה שבדרך כלל, גילוי
12 מלא יהיה תשובה הוגנת לניסיון להטיל על בנק אחריות לכך שהלווה הסתפק בביטוח
13 חסר כבמקרה זה, משום שההנחה צריכה להיות שעל הבנק מוטלת חובה לספק ללווה את
14 כל הנתונים הדרושים על מנת לקבל החלטה מושכלת בעניינו, אך מכאן ואילך ההחלטה
15 היא של הלווה ועל אחריותו. אלא שבמקרה זה חברו יחדיו נתונים שאינם מאפשרים
16 לנקות את הבנק מכל אחריות.
- 17 11. הבנק היה המלווה הפיננסי של הפרויקט בו נרכשה הדירה; המשתכנים שניזקקו
18 להלוואת משכנתא הופנו על ידי הקבלן אוטומטית לבנק לשם קבלתה, ובני הזוג בולגר
19 אכן נזקקו להלוואה בסכום של כמעט 88% ממחיר הדירה. בנסיבות שכאלה, האפשרות
20 שהלווה יפנה לעשות את ביטוח החיים אצל מבטח חיצוני "רק" משום שהביטוח שמציע
21 הבנק אינו מכסה את מלוא סכום ההלוואה, או שידאג לביטוח משלים כשהבנק אינו
22 דורש זאת – מלכתחילה קטנה אם לא ממש קלושה.
23 הבנק מצדו, מציע ומוכר ללווה מוצר שלגבי דידו הוא מוצר נחות, בעוד שעבור הבנק הוא
24 אינו כזה. מעבר לכך שהביטוח המוצע באמצעות הבנק מניב מן הסתם הכנסה נוספת
25 לבנק, הרי כטענת הבנק אותו ביטוח מהווה עבורו רק בטוחה משנית, ולמרות המגבלה על
26 סכומו – נראה שמבחינתו מדובר בבטוחה אשר משרתת כראוי את צרכיו. בין היתר משום
27 שאם בחיי הלווה החשיפה של הבנק גבוהה, כשסכום ההלוואה ושיעורה ביחס למחיר
28 הדירה גבוה כבמקרה זה - התובעת גם טענה במכתבה לוועדה הבינמשרדית (סעיף 9.4.2
29 לנספח יב'), ששווייה הנוכחי של הדירה עוד נמוך בהרבה מהחוב בגין ההלוואה - הרי
30 במקרה של פטירת הלווה, רמת החשיפה של הבנק בהכרח פוחתת ובאופן משמעותי,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

- 1 הודות לתגמולי הביטוח. נראה אפוא שלא בכדי אין הבנק רואה צורך לדרוש השלמה של
2 סכום הביטוח מעבר לסכום הביטוח שנרכש באמצעותו. אלא שהלווה שנתר בחיים,
3 שעבורו ביטוח החיים של המנוח הוא כרית הביטחון אשר אמורה למנוע את מכירת
4 הדירה על הנזק הכספי הכרוך בכך – עלול לעמוד בפני שוקת שבורה, כפי שאירע במקרה
5 זה.
- 6 הבנק, שבכובעו כמלווה היה מוכן להעמיד לבני הזוג בולגר אשראי כמעט בגובה מחיר
7 הדירה, ובה בעת שיווק להם פוליסת ביטוח שלא ענתה על צרכיהם, לא היה רשאי
8 בנסיבות מקרה זה להסתפק בהסברים שכן או לא נפלו על אוזניים קשובות אצל המנוח –
9 אל התובעת, כפי שראינו, הם כלל לא "הגיעו" - אלא היה צריך לעמוד על המשמר ביתר
10 שאת, אם על ידי הפניית המנוח מלכתחילה למבטח חיצוני או על ידי דרישה להשלמת
11 הביטוח – ככל שהשלמה כזו ברת השגה – או שהיה על הבנק למצער לקבל את אישורם
12 של בני הזוג בולגר לכך שהמנוח מסרב לעשות כן, ושהם מודעים לסיכון הכרוך בכך
13 ולהיקפו גם מבחינת השנים שצריכות לחלוף עד שהביטוח באמצעות הבנק יכסה את
14 ההלוואה. הבנק לא נהג כך, ואני סבורה שבנסיבות שתוארו יש לראותו "כשותף" לסיכון
15 שבני הזוג בולגר נטלו על עצמם – והם אכן נטלו על עצמם סיכון לא מבוטל קודם כל
16 בעסקת הרכישה שעשו - ולחייבו לשאת באופן חלקי בנוקס. על כך יש להוסיף את
17 ההתנהלות הבלתי ראויה בעליל של הבנק שבחר לפתוח בהליכים למימוש המשכנתא
18 דווקא בעיר אילת, מה שמדגיש ביתר שאת את העובדה שהבנק ראה לנגד עיניו אך את
19 האינטרס שלו.
- 20 12. אשר לטענה שהבנק ביטח רק את החלק מההלוואה שמומן מאמצעיו – על פניהם כך
21 אכן נראים הדברים, אך הבנק צירף לתצהירו (נספח יי) את פרטי הסכום ששולם על ידי
22 המבטח ומהם עולה שמתוך הסכום של 656,254 ₪, סכום של 144,574 ₪ שולם בגין
23 החלק של ההלוואה שמומן מכספי האוצר, מה שלכאורה שומט את הבסיס לטענה שהבנק
24 קיבל עבור חלקו מעבר למגיע לו. מה גם שכטענת הבנק, יש בהעלאת טיעון הזה משום
25 הרחבת חזית אסורה.

26

27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2009

ת"א 17573-06

1

2

3 13. לנוכח כל האמור אני מחייבת את הבנק לשלם לתובעת סכום השווה לכ-1/3 מההפרש
4 שבין סכום ההלוואה, לסכום ההלוואה לצורכי ביטוח, היינו סכום של כ-47,500 ₪, אשר
5 ייזקף לחשבון ההלוואה לפי ערך יום הפטירה. בנוסף, הוצאות הכינוס יחולו על הבנק.
6 כן הנני מחייבת את הבנק לשלם לתובעת הוצאות משפט (אגרה), ושכ"ט עו"ד בסך של
7 7,000 ₪ בצירוף מע"מ כחוק.

8

המזכירות תשלח פסק דין זה לצדדים בדואר.

9

10

11

ניתן היום, ט' כסלו תש"ע, 26 נובמבר 2009, בהעדר הצדדים.

12

נורית רביב, שופטת

13

14

15

16

17

18